सर्गः १८ आराध्य विश्वेश्वरमीश्वरेण तेन क्षितेर्विश्वसहोऽधिजज्ञे। पातुं सहो विश्वसखः समग्रां विश्वम्भरामात्मजमूर्त्तिरात्मा ॥ २४ ॥ अंशे हिरण्याक्षरिपोः स जाते हिरण्यनाभे तनये नयज्ञः। द्विषामसह्यः सुतरां तरूणां हिरण्यरेता इव सानिलोऽभूत् ॥२५॥

आराध्येति। क्षितेरीश्वरेण राज्ञा तेन व्युषिताश्वेन विश्वेश्वरं शिवं आराध्य उपास्य विश्वसहो नाम आत्मजमूर्त्तिः पुत्ररूपी आत्मा स्वयमेव अधिजज्ञे सुषुवे किं० विं उपकारकत्वात् विश्वेषां सखा विश्वसखः पु० किं समग्रां कृत्स्नां विश्वम्भरां पृथिवीं पातुं रक्षितुं सहतइति सहो योग्यः ॥२४॥ अंशइति। हिरण्याक्षरिपोर्विष्णोरंशे हिरण्यनाभे हिरण्यनाभनामके तनये जाते सति नयज्ञो नीतिवेत्ता स विश्वसहो द्विषां शत्रूणां सुतरां असह्योदुष्प्रधृष्योऽभूत् केषां कइव तरूणां वृक्षाणां सानिलोवायुसहितो हिरण्यरेता अग्निरिव ॥ २५ ॥